

مختصر

غـ د ی ر

*****

نویس

دفع ہورون [جلد ۵۰۰]

[سیب حق و واسطہ قائم]

مذہبانتم غدیر

مذاقب

المس سید مسان ثانی سید ثابت علی شاه کربلائی

(۱)

صهی الله جو منظور علی ابن ابیطالب
رسول الله جو همسر علی ابن ابیطالب
ولی الله دین ضرور علی ابن ابیطالب
لہی جی شور دین ہو در علی ابن ابیطالب
کہ جنونجو کور عدا ہو کور علی ابن ابیطالب

(۲)

علی ابن ابیطالب ولیع خالق اکبر
علی ابن ابیطالب وصی و نفس مغموم
علی ابن ابیطالب امیر المومنین عیدر
علی ابن ابیطالب لہی کعون بعد جگر سرور
کہ جنونجو کور کور ہو کور علی ابن ابیطالب

(۳)

علي ابن ابیطالب صهي مطلوب هر طالب
 علي ابن ابیطالب خدا هو بهلوان غالب
 علي ابن ابیطالب سندم روح - روان قالب
 علي ابن ابیطالب علي ابن ابیطالب
 امرالمؤمنين هو - در علي ابن ابیطالب

(۴)

علي ابن ابیطالب هي ورد - آسمان دالم
 علي ابن ابیطالب هي ذكر قدسيان هر دم
 علي ابن ابیطالب خلاصه خلقت آدم
 علي ابن ابیطالب هي نورون آدم و عالم
 ظهور خلق و حق مظهر علي ابن ابیطالب

(۵)

علي ابن ابیطالب هو ثابت مرتضائي لمو
 علي ابن ابیطالب جو سائل كربلايي لمو
 علي ابن ابیطالب هو هي بنده فدائي لمو
 علي ابن ابیطالب جو شاعر با وفايي لمو
 هي منهنجو شغرسپ دفتر علي ابن ابیطالب

[نبيء جي بعد هي ملهنجيو هئو هئار بسم الله]
 نصر سند مرهوم سيد غلام حيدر شاه كوڌري

مقرر مؤمنين هو - علي سردار بسم الله
 مولوي سيد سندي سولي سدا دستار بسم الله
 پڌايمان آيت تلميح هو تفسير سني - كي
 پڌهو مؤمن سمي صلوات كي پڪهار بسم الله

بهان نعي مستند تفسير كامل ساري آيت جو
 ڪلي جنون مان عدا جي راز جو اسرار بسم الله
 ڪلام الله جي آيت ۽ هزارين عڪمتون آهن
 پر هي ارشاد بالغ ما ڪمعون ويچار بسم الله
 هو لک کان مٿي حاضر ۽ متي اصحاب هڪالدا
 سڃاڻي مصطفىيٰ اٿس دين جي دربار بسم الله
 عدا راضي نهي شادان ۽ خوش عاون ۽ منيت لي
 علي منڪنت مولوي ۽ - و ٿي پاڻو هار بسم الله
 ليا دل شاد شهزادا نعي شهر ۽ شهر
 مبارڪ مومنين کي ٿي ڏنئون صد بار بسم الله
 نبي ۽ هي پاڪ مسند تي علي اڄ جالشون آهي
 نه اهڙو ٻيو ڪڏهن دنيا ۽ ٿيو ديدار بسم الله
 غديري جام نبي ۽ ڪو ٿيو مشهور مستانو
 بلا هڪ بشت ٿيو ان ۽ - و سدا بيدار بسم الله
 الهي ۽ نعي مان نه ٻيو ڏيندي ڇرون اولي ڇڪو ڇڪو
 پيارين پاڻ مالڪ لاءِ پري ڏمٽار بسم الله
 بلا اڄ هاشمي سحري ۽ خوشي ۽ ڇو نه دنيا مان
 نبي ۽ هي قوم مان قدرت ڪيو حقدار بسم الله
 درهنا عرش تان آيا مبارڪ نعي لهي ۽ ڪدم
 هليون فردوس مان ڇرون ڪري جهنگار بسم الله
 هي سورا ٿا ڇون سحري مهبت مان ملائڪ ڏس
 معطر عاص عوڻهوءَ جي ٿا ڪن چڻڪار بسم الله

چي هڪ پنهنجي مولا جو ڏوڏو سلمان سڏي ڪونهي
 اهي ۽ ٻي بعد هي منجهو مٿو منار بسم الله
 اٻڌڻ تي چيو مقدار ۽ عمار کي دم دم
 ڇڏيو اڄ چور سان ڪهڙو نه هي جنسار بسم الله
 علي ڌاران اهي ۽ هو پاڻ نه ٻڌن ڪوبه دنيا ۽
 پاڻي ڏس تون ڪوڏ بهشڪ درو ڏيڏار بسم الله
 علي هو دروڻ اڏوڻ تي اهي هنڀر تي فرمايو
 نه ٻيو ڌارين ۽ اهڙو سندم ڏيڏار بسم الله
 محمد مير اڏرڪي ٻڌي چي يا الاهي اڄ
 اڏائي ڪوٽ ۽ مير هو اهي ڪرار بسم الله
 سويلو آيو نهر هو وٺي ڏنل چمن مولا
 سواري ڪاڇ حاضر هجي اهو رهوار بسم الله
 ٻڌي آواز اڏرڪي ۽ هو سلمان تي سولان
 ۽ هو ٻوٽو اهي ڏنل سندو هوار بسم الله
 ڏسي مرعب ڪها عتر نه ۽ مير ۽ مٿي ڪو وڏو
 خدا جي شهر جي سڳڻون مٿي لاڪار بسم الله
 مير بن عهدود ڏسندي ٻڌي لشڪر وڏو سارو
 فقط مولا علي لکيو کڻي لسوار بسم الله
 هزارين بل هجن سامهون علي المرضي لڏيا
 ڏنل ميدان ۽ سهڻي منجهان دوهار بسم الله
 نه هو معراج تي چوريل آخر ڪنهن تي ڳالهائو
 علي ۽ هي خاص لوهي ۽ اهو اڏڪا بسم الله
 بنا مولائي علي ۽ هي ڪمي هبادت ۽ خدا اڏاڻل

بكي توبه گري بس بزاره اون استغفار بسم الله
 علامي مرتضي جي گهر نه بي ڪنهنڪو اون کي پوءِ
 مٿي تان بهار لاهي ڪر ٿو بيوڪار بسم الله
 ملازم ٿي اون هودر هو ڇڏي ٿي ڏر بهاءِ جي
 عدا هو سندن نه اهڙي بي سخي سرڪار بسم الله
 ٿي ڇاڻي اهو مشڪل ۽ علي المرتضيٰ بههڪ
 - ڏانهن "ڪوٺريءَ" هو اچي اهو آلار بسم الله

قصيدو

ميان اهلبيت هز هاليميس مور مهدي حسن علي خان
 المتخلص (حسن).

علي امين علي اعليٰ - علي اسرار
 علي سمیع علي سامع و علي ستار
 علي قدیر علي قادر و علي قادر
 علي قوي و علي قاهر و علي قهار
 علي حافظ علي حافظ و علي حافظ
 علي هو مور بفر تهن ۽ لاهي ڪو الڪار
 علي شهيد علي شاهد و علي مشهور
 علي هو راس و رکيس و ماهر و انصار
 علي سعيد و علي اسعد و علي مسعود
 علي هو اصل کان صديق صادق الاقرار
 علي ڪمبل علي ڪافي و علي وافي
 علي هو منبع علم و علي طرف جو بهار

علي محمد علي مامد و علي محمود
 علي هو مقصد و مقصود دافع اشرار
 علي قسيم علي قسام و علي قسام
 علويست طالب و مطلوب سيد الاشرار
 علي مي ذات كان لاهي جدا جدا جي ذات
 علي هي فضل دولي سگوندو کڻو کڻان کواظهار
 علي لبي جي رکي دوش لي قدم پنهنيها
 کيو صاف کعبه زلوت بتان لاهوار
 علي ايج دور دور و والد مستين
 علي ولي خدا و قسيم جنت و نار
 علي جو مشقن هودو علي هو کان کيا
 علي هو قيص هو درها علي سها جو بهار
 علي هي طاعت آهي اطاعت مولا
 علي هو عمر آهي نور ايزد و نوار
 علي هي قيص قدرت و کردش اولاد
 علي هي هت و آهي ارض هو سکون و قرار
 علي هي دست کان دشوار لهند اسپ آسان
 علي هي اسم سان آسان لهند اسپ دشوار
 غلام هو آهي مسئول پنهني آقا نعمون
 و هي بدو کڻن هي کريمان دري درد دل اظهار
 کوچندو مولکي که دو عالم جي لهندين لون
 که باد مولکي کڻدو هي لهندين مڻهني سار

ئی لهن جي فوق زیارت و عمر منونجي امام
 غلام کي در دولت ئی کر طلب بکمار
 برائی احمد سچمن بحق زهرا جي
 جي منونجا مطلب آهن دای سی جلدی برآر
 حسن علي جو غلام آهي ان سبب ها شاه
 سچي هوئي هڪ عمل لاء منهنجي روز شمار

سلام

سرم چشمان من گدردو غبار کربلا
 بر تر از چرخ فلک عز و وقار کربلا
 شاهدين سان چا کمو کوفتن در ديار کربلا
 سرخ کهون سرور جي رت مان سهنزار کربلا
 عرش جي ئی آرزو تيان فرش ان درگاه جو
 آهي رت رولي نزا اهو مهر يار کربلا
 کربلا کربو بلا کربو بلا کربو بلا است
 رت و مهر سرور جو اندر هو تيار کربلا
 غلام جيڪي ڪيچون هون دين تي بدشت در خطر
 ويا لنگهي در رهجي دولت يادگار کربلا
 هڪ علي اڪبر جو رت ورن وهايو خاک تي
 رت منهن جي تر اهو هر هڪ گلزار کربلا
 مصطفى جي رت جي گردن شمر عالم جي هتي توخ
 هاء اهڙا تيا ستم اندر ديار کربلا
 جي مران اڄ سان نه بيمعديس قطره آب فرات

زهر مون لي آهي آب ۽ وهگوار ڪر بلا
 بدد نالي ڪيائون شاهه دين تي ٿا وقت اغير
 توڙي هوئي آب بقا ٿيو شهر مسار ڪر بلا
 ڏس زمين تي آهي بهدارد هرف از آسمان
 هم چوار عرش آهي هم چوار ڪر بلا
 لاهي ڪو دريش هو ٻچ دلڪي نه ابدائي شمار
 چمڪو عوش دل تي ستو الدر ڪنار ڪر بلا
 آڏهن جوان منهنجو عوشا طالع عوشا منهنجو نصيب
 منهنجي قسمت ۾ لکي جو هوئي مزار ڪر بلا
 سر زمين ڪر بلا تي غور ڪر علد ادين
 سيد الشهداء حسن کي ڪر زوار ڪر بلا

قصيد و

از جناب ميرزا عباس علي بهڪ
 ٿيو آغا بهادر آباد
 اي لهر سمن ٿيون ڏيکار آب و تاب اچ
 نهي زرد چنن جي ضو کان رخ آفتاب اچ
 ۽ هالڪ ازل ۾ ٿيو جو ڪشوده معي
 سافي بيان سو طيب ۽ طاهر شراب اچ
 تمان مهو آءِ به سافي ڪوٺر هي مدح ۾
 مضمون منقبت لي رقم لاهواب اچ

ڪل مومنن لاءِ قسط مسرت کان باغ باغ
مولائي علي هليو ٿيو و انتهاب اچ
طماقي علم دين کي ڏهن ٿيون مهارڪون
هن معي کلي او علم لهرت جو باب اچ
آب غدیر ڪم لاءِ ٿيو آب همار کان
هڪ غدیر ٿي صفت مسڪ لاءِ اچ
طاهر کان جهنجهي مهر کي رحمت نصیب ٿي
تابع الهي مناب جي ٿيو و آفتاب اچ
ذڪر علي کي زینت مڪمل ڪرڻو سمعي
وا ٿيو اوهالهي واسطي جنت جو باب اچ
هم غدیر جي بحر صومالي جان فزا
هن معي ڪشي و ٻاگهند و بهد ثواب اچ
عروشور ٿي مصطفيٰ علي عطر پور ٿي
صهرائي هم ٿيو وادائي مسڪ و کلاب اچ
ميش ٿي هي مڪم خدا آندو مهر گيل
میدر کي منوهر ڪرڻون به لائب مناب اچ
هي مڪم ٻڌائي زینت منور ٿيو و دل
اصحاب با وفا کي ڪهاڻون خطاب اچ
بازو ٿيو منوهر منجهي خلافت جي واسطي
ملاق دو جوان ڪو و انتهاب اچ
میدر کي زور معي کڻي هن طرح سان چوین
ٿيو آفتاب دین هي ستم ماقتاب اچ

مولا آء ڇهنهه آء مان هي مولا الهي هو ٿيو
 مولا ئي دوسرا ٿيو هي ڪردون رڪاب اچ
 اولي ٿيو سڀ کان مثل نبي هي ولي حق
 لهي ولا کي دل سان ڪرو اڪتساب اچ
 مجمع ئي هيمن ٻڌائي ٿو اوصاف مراضي
 مهڪوم محرم حق ۽ رسالت مآب اچ
 الله مصطفيٰ به ڪيو ان کي متعجب
 ارض و سما ۾ ڇهنههه ٿيو ڪو جواب اچ
 اي مومنو صلوات جا نغرا ڪريو بلند
 هو ۽ النبين نبي هو ٿيو هو ٿر آب اچ
 هورون ٿراله سنج ٿيون غلمان ٿيا شادمان
 سرور ڪل ملائڪ ٿيا بي حساب اچ
 جنهن شان سان علي ٿيو مولا ئي مومنان
 يا رب ٿيڪار منظر دلڪش به جواب اچ
 مشڪل مندم بھل ٿيا مولا ڪرم ڪيو
 ”عباس“ هي دعا ٿي وئي مستجاب اچ

[شير يزدان حيدر ڪرار هو مولا علي]

(اڙ:- ماسٽر رحيم بخش ”علامه“ ڪوٽ ميم محمد
 خان ٿاڻو)

مصطفيٰ هو دوسره ۽ دالدار هو مولا علي
 سوٽ سيد هو سڳو سردار هو مولا علي
 والد حسن و حسين ۽ شوهر خاتون ٻاڪ

شهر مولا جو موجب اظهار هو مولا علي
 چا شريعت چا طريقه چا حقيقت به به دس
 معرفت جي ملڪ جو منوهار هو مولا علي
 صالح - شهر عدوڻ تي رهيو غالب سدا
 سوڀ وارو قاتل - ڪٿار هو مولا علي
 هو، بهادر بهلوان سورهم جوان ۽ شهر مرد
 سر بهر الله جو هٿيار هو مولا علي
 هر ڪوڙي مڪر الاهيءَ جو رکي دل ۽ عيال
 حق جو ٿيو طالب ديدار هو مولا علي
 ڪعبه الله ۽ تولد ٿيو ۽ مسجد ۽ شوميد
 نور ۽ ايمان سان نروار هو مولا علي
 جنهن سند القاب اسد الله يدالله بهگمان
 راه حق جو راهبر سالار هو مولا علي
 فيض جو درياءَ سفا هو بهر بهڪ بهڪنار
 دين جي گلزار هو سينگار هو مولا علي
 لعره الله اڪبر چمي ڪٽياڻن ڪفر ڪي
 دين جي دشمن مٿي تلوار هو مولا علي
 هر جهاد ڏسي سويل الله ۽ فاتح رهيو
 فتح ۽ نصرت سڌو اسرار هو مولا علي
 لا فتلي الا علي لا سيف الا ذو الفقار
 واه واه دلدل مٿي هوار هو مولا علي
 لعره - ٽڪور سان ڪافر ڪنڀاها جنهن جوان

شهر نژدان ميدر - ڪرار هو - مولا علي
 وقت هجرت مصطفيٰ جي بستري تي وڙ ستو
 ٽس مڪرم جو ڪوٺو غمگوار هو - مولا علي
 علم جو ٿور شهر احمد باب البحر ٿور علي
 سچ سڃا عرفان جي بازار هو - مولا علي
 اڏوسان بيمڪسن جو ڀر جهلو بيمڪس ڀلو
 ۽ غريبن فمزدن جو ڀار هو - مولا علي
 شان پل شاهه - نجف جو ڀاءُ ٿور هر دم "علم" مان
 ڏهن جو دلهر مشو منڌار هو - مولا علي

قصيدو

مورزا سلطان مودر بيگ .

غدير عمر ۾ عجب اڃ ٿور الخشاب آهي
 ڏون لا خوش ٿي ملڪ خوب لا جواب آهي
 غدير عمر ۾ ٿي معمدان ۾ نور جي مڪمل
 طالع منهن ۾ خلافت جو آفتاب آهي
 ٿي تاج - وڙهي جي مڪمل ٿور اي ساني
 غدير عمر جي نه مڪمل جو هي شراب آهي
 غدير عمر ۾ بهڪر خدا ڪو احمد
 امير هر دو جهان جو ملي جناب آهي
 سو ڪير جهنگي جو من ڪنت احمد مرسل
 سون جو ٿي ڏور - ٿور ابو شراب آهي
 ٿور هي غيب کان آئي ته بعد احمد جي

لمي جي تخت جو وارث ابو تراب آهي
 آئون چوڻجو مولا کيس اللهو آيو علي مولا
 رسول پاڪ جو هيٺين مهفل کي عتاب آهي
 صدا هي آئي الهيءَ دم ”هج بج لڪ“ جي
 کي عوش لڳا ڪن کي ٿيو دل ۽ ٻهچ تاب آهي
 علي ٿيو قاسم تسنيم ڪوٽلر و جنم
 عدا جي راز جو واقف ابو تراب آهي
 عدا ڪيو آهي سلطان اڄ ته ميدر کي
 ٿيو آفتاب محمد هي ماعتاب آهي
 قطع

عمر جي ميدان ۾ محمد آهي امت آهي
 حڪم ڏاور آهي ليلوڻ رسالت آهي
 ڇو نه سلطان چوان هنکي عرش جي هو موٽو
 هڪڙي مندر تي ٿيو امامت آهي
 قطع

قدر عمر ۾ محمد جو چڱو قيام ٿيو
 ادائي فرض رسالت جو اهتمام ٿيو
 دلين ۾ رهجي ويا ايمان ڪيترن جي هئا
 امام چوڻنکي هو ٿيو سوئي امام ٿيو
 اڄ نه شيعن جي مقدر جو ستارو ڇوڪيو
 خوف ڇا عرش جي بخشش جو سهارو ڇوڪيو
 مولڪي آئي هي صدا عرش ملا کان هنڀر
 ڪهر ۽ الاءَ هي اسلام جو تارو ڇوڪيو

ذمت

از :- نواز علي نماز جعفري
 احمد جو وصي ڪونهي ڪو هيدر کان زياده
 ڪونهي ڪو الهي ڪو سمد و سرور کان زياده
 قنبر کي به ڄاڻان ٿو سڪندر کان زياده
 ڪن بهو ڪو امي خواجہ قنبر کان زياده
 اصحاب الهي ڪا به ڪوڙا ليڪ هيا پر
 ٽي ٻار سگهي ٿو ڪو برادر کان زياده
 ڪن به ولادت ملي مسجد ۽ شوالادت
 مالڪ الهي منبر جو ڪو صفدر کان زياده
 داماد الهي شهر عدا ۽ هو بداللة
 امي ڪير ٻلا لفس بهمن کان زياده
 عود باط الهي جنهن کي چيو لهڪ و لهمي
 ٽسجي ٿو ڪو والد شهر کان زياده
 بلبل جان فدا نماز آه شاه تان جنهن جي
 عوهههه آه سوني جي گل ٿي کان زياده

ذمت

الله اعلم آه بهمن بهمن کان زياده
 بهمن ڪير عدا جي الهي دلير کان زياده
 جنهن نور ڪي ٿو نور - عدا کان ملي ٿو
 چمڪي ٿو سو ڪنهن ماه - منور کان زياده

صلوات سوا اسم له ڪن ڀاڪ نون هرگز
وجهه واس ۽ خوشبو نه ڪا شهر کان زياده

اسلام ڪي روشن ڪيو ڪنهن ڪفر ڪنمائي
ڪوئي نه ڏسو فاتح - شهر کان زياده

مهر ۽ لڳي ڀياسا هي ماڻيچ له ٻڌايو
ڏيندو ڪو اهي ساقيءَ - ڪوٽر کان زياده

هوا جو ۽ مرنه جو ڪوٺو شان هو هر
ٿي ڪانه ٺهيءَ ڀاڪ جي دعتر کان زياده

ان ڀاڪ جي تعريف کان ڀاڪائي عدان ٿي
الفاظ هجن طاهر و اطهر کان زياده

سر سبز گلستان - ٺهي ڪور ڪري ها
آهي ڪو ٿر حضرت شهر کان زياده

آئينه جان ڪر دل ۽ الهي سبز تما ڪي
وڪ تون نه ٿي ٻي بخت سڪندر کان زياده

مظلوم ڀياسو ۽ نمازي ۽ سخي ڪو
ٿيندو نه ڪو شهر مسافر کان زياده

هي اسم لکان ٿو نه قلم ڇاڪ ٿي ٿو
هر ڪنهن نه مٿو سڀ ڀومر کان زياده

اي بلبل - دل شيدا آهن ٿي ٿي آهن جي
خوشبو آ ٻيسين جي گل - ٿر کان زياده

ڀاڪي جي ٿنا ۽ جو سخن ٿڪري زبان کان
بيعت نه لڙا آهن سو گوهر کان زياده

هيء ڪتاب سيد قربان علي شاه ولد مـ روم
سيد شاه محمد شاه موسوي پنجتني امام
المڪترڪ ڊرلنگ پريس استمبول رول
ميدراآباد ۽ ڇپو

محمد هاشم عرف ميوه خان چانڊ سمڪري
الجمي امام سنڌ ميدراآباد مان پڻ ڇپي
سان ڇپرائي پڌرو ڪيو

ه مهرم الحرام ۱۳۷۸ هجري مطابق ۱۲ جولاءِ ۱۹۵۹
